

อ. พญ.กนกพรน ชูโชติถาวร
สาขาพัฒนาการและพฤติกรรมเด็ก
ภาควิชากุมารเวชศาสตร์
คณะแพทยศาสตร์โรงพยาบาลรามาธิบดี
มหาวิทยาลัยมหิดล

ในปัจจุบันเรามักจะเห็นตามสื่อต่าง ๆ ว่ามีการส่งตรวจสารพันธุกรรม (DNA) เพื่อหาว่าเด็กมีพรสวรรค์หรือความสามารถพิเศษ ซึ่งเป็นสิ่งที่ได้รับกระแสความนิยมเป็นอย่างมากจากทั้งผู้ปกครองและสถานศึกษา จากความหวังดีที่จะนำข้อมูลดังกล่าวมาส่งเสริมและพัฒนาเด็กให้ตรงจุด แต่ข้อมูลนี้เป็นสิ่งที่เชื่อถือได้จริงหรือไม่ ?

ความจริงแล้วทักษะทางพัฒนาการและสติปัญญาของคนคนหนึ่ง เกิดจากส่วนประกอบที่หลากหลาย ทั้งปัจจัยภายในทางร่างกายและระบบประสาท รวมถึงปัจจัยภายนอกจากการเลี้ยงดู ประสบการณ์ การฝึกฝนและสิ่งแวดล้อม ดังนั้น ข้อมูลทางพันธุกรรมจึงเป็นเพียงส่วนประกอบหนึ่งจากปัจจัยมากมายเท่านั้น รวมถึงข้อมูลทางพันธุกรรมที่มีผลต่อสติปัญญายังมีองค์ประกอบที่หลากหลาย เป็นการทำงานร่วมกันขององค์ประกอบและกระบวนการที่หลากหลาย ซึ่งการตรวจสารพันธุกรรมเพียงอย่างเดียวไม่อาจครอบคลุมข้อมูลทั้งหมดได้ แตกต่างจากการตรวจหาโรคทางพันธุกรรมที่เรามักทราบว่าการตรวจหาการขาดหายหรือส่วนเกินในตำแหน่งใดโดยจำเพาะ ในปัจจุบันจึงยังไม่มีงานวิจัยทางการแพทย์ใดที่สรุปได้ว่าข้อมูลดังกล่าวสามารถทำนายทักษะและพรสวรรค์ของมนุษย์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทำให้ข้อมูลที่ได้รับมาไม่อาจเชื่อถือได้ และไม่เกิดผลประโยชน์ที่ชัดเจนใด ๆ จากการตรวจทั้งในระยะสั้นและระยะยาว

นอกจากนี้ ยังไม่มีการศึกษาถึงผลกระทบของการทำนายที่ผิดพลาดจากข้อมูลทางพันธุกรรม ดังนั้นหากผู้ปกครองหรือโรงเรียนได้รับผลการตรวจแล้วปรับการเลี้ยงดูส่งเสริมไปตามข้อมูลที่ได้รับเพียงอย่างเดียวก็อาจทำให้เกิดความเข้าใจที่ผิด การเลี้ยงดูที่ไม่เหมาะสม ทำให้เด็กเสียโอกาสในการเรียนรู้และขาดประสบการณ์ที่หลากหลาย ซึ่งเป็นปัจจัยที่สำคัญอย่างยิ่งต่อการพัฒนาการและสติปัญญาในระยะยาวมากกว่าข้อมูลทางพันธุกรรมเพียงอย่างเดียว

โดยสรุป คำแนะนำปัจจุบันโดยสมาคมพัฒนาการและพฤติกรรมเด็ก และสมาคมเวชพันธุศาสตร์และจีโนมิกส์การแพทย์ ยังไม่แนะนำการตรวจสารพันธุกรรมเพื่อค้นหาหรือทำนายพรสวรรค์และสติปัญญา เพราะนอกจากจะยังไม่มีประสิทธิภาพเพียงพอแล้ว อาจนำไปสู่ผลกระทบเชิงลบได้มากมายอีกด้วย